

Κεφάλαιο 5

Η επανάσταση στα νησιά του Αιγαίου

Η επανάσταση διαδόθηκε γρήγορα στα νησιά του Αιγαίου. Σπουδαίοι ναυτικοί, όπως ο Ανδρέας Μιαούλης και ο Δημήτριος Παπανικολής, προσέφεραν σημαντικές υπηρεσίες, είτε μεταφέροντας τρόφιμα και πολεμοφόδια στην Πελοπόννησο και τη Στερεά Ελλάδα είτε προστατεύοντας τις παραπάνω περιοχές από τις επιθέσεις του τουρκικού στόλου.

▲ Ευγένιος Ντελακρουά, Η σφαγή της Χίου, Παρίσι, Μουσείο Λούβρου

Απρίλιος 1821

Απρίλιος 1822

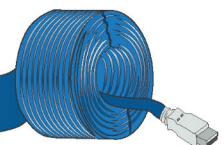
Αύγουστος 1824

Η επανάσταση στα νησιά του Αιγαίου

↓
Η Επανάσταση ξεκινά
πρώτα στις Σπέτσες

↓
Καταστροφή της Χίου

↓
Ναυμαχία Γέροντα

Η επανάσταση από την Πελοπόννησο και τη Στερεά Ελλάδα μεταδόθηκε σύντομα στα **Νησιά του Αιγαίου**. Πρώτα επαναστάτησαν οι κοντινές Σπέτσες με τη Μπουμπουλίνα, τον Απρίλιο του 1821 και ακολούθησε η Ύδρα, με πρωτοστάτη τον πλοίαρχο Αντώνιο Οικονόμου. Στη συνέχεια ξεσηκώθηκαν τα Ψαρά, η Σάμος, η Κάσος και τα Δωδεκάνησα. Επαναστατική δραστηριότητα εκδηλώθηκε και στην Κρήτη, ιδιαίτερα στα Σφακιά, ενώ οι κάτοικοι των Κυκλάδων φάνηκαν διστακτικοί.

Τα εξεγερμένα νησιά συμμετείχαν αποφασιστικά στον μεγάλο ξεσηκωμό του 1821. Τα ελληνικά καράβια, παρόλο που ήταν λιγότερα σε αριθμό και μικρότερα σε χωρητικότητα, κυριαρχούσαν στο Αιγαίο, καθώς ήταν ταχύτερα και διέθεταν πληρώματα με μεγάλη ναυτική εμπειρία.

Οι Έλληνες ναυτικοί διακρίθηκαν σε τρία είδη πολεμικών επιχειρήσεων: α) στην πολιορκία παραθαλάσσιων κάστρων, όπως η Μονεμβασιά και το Ναυαρίνο και στην υποστήριξη *χερσαίων μαχών* από τη θάλασσα, β) σε *καταδρομές* στα παράλια της Μικράς Ασίας, όπου αιχμαλώτιζαν ή κατέστρεφαν εχθρικά πλοία, με αποτέλεσμα να παρεμποδίζεται ο τουρκικός στόλος να πλεύσει προς την Πελοπόννησο και γ) σε ναυμαχίες στο ανοιχτό πέλαγος, στις οποίες συμμετείχαν και τα περίφημα πυρπολικά, σκάφη γεμάτα με εύφλεκτο υλικό που προσδένονταν στα οθωμανικά πλοία και κατόπιν έπαιρναν φωτιά.

Σημαντική δράση στη θάλασσα ανέπτυξαν, ανάμεσα σε άλλους, οι Ψαριανοί Δημήτριος Παπανικολής και Κωνσταντίνος Κανάρης καθώς και ο Ανδρέας Μιαούλης από την Ύδρα.

Αντιδρώντας οι Τούρκοι, προχώρησαν σε *αντίποινα* σε βάρος του ελληνικού πληθυσμού που κατοικούσε στα παράλια της Μικράς Ασίας αλλά και στα νησιά. Τον Απρίλιο του 1822 η Χίος καταστράφηκε ολοκληρωτικά από Τούρκους στρατιώτες και οι περισσότεροι από τους κατοίκους της σφαγιάσθηκαν. Ήταν ένα γεγονός που συγκλόνισε τους χριστιανικούς λαούς της Ευρώπης.

Οι αποτυχίες του τουρκικού στόλου κατά το 1821 ανάγκασαν τον Σουλτάνο να ζητήσει τη συνδρομή του πασά της Αιγύπτου Μεχμέτ Αλή, ο οποίος διέθετε ένοπλες δυνάμεις εκπαιδευμένες από Ευρωπαίους αξιωματικούς.

Τα επόμενα χρόνια οι συγκρούσεις στη θάλασσα εντάθηκαν. Τους μήνες Μάιο και Ιούνιο του 1824 ενωμένος ο τουρκοαιγυπτιακός στόλος επιτέθηκε στην Κάσο και τα Ψαρά, που αποτελούσαν τις κύριες ναυτικές βάσεις των επαναστατημένων Ελλήνων. Κι ενώ η δικόνοια *ταλάνιζε* τους Έλληνες, Τούρκοι και Αιγύπτιοι αποβιβάστηκαν στα δύο νησιά και μετά από σκληρές μάχες με τους υπερασπιστές τους, τα κατέστρεψαν.

Σε ναυμαχία που πραγματοποιήθηκε τέλη Αυγούστου του 1824 στον κόλπο του Γέροντα, στα παράλια της Μικράς Ασίας, ο ελληνικός στόλος κατάφερε να νικήσει τον ογκώδη τουρκοαιγυπτιακό. Ο ναύαρχος Μιαούλης προκάλεσε σύγχυση στα εχθρικά πλοία με τους ελιγμούς που πραγματοποίησε, ενώ με επιτυχία χρησιμοποιήθηκαν και τα πυρπολικά, καταστρέφοντας μία *φρεγάτα* με 1.000 στρατιώτες και ναύτες. Μετά τη Ναυμαχία του Γέροντα, οι τουρκοαιγυπτιακές δυνάμεις διασκορπίστηκαν και υποχώρησαν αναζητώντας ασφαλές καταφύγιο.

Γλωσσάρι

Χερσαίες μάχες: Μάχες που γίνονται στην ξηρά.

Καταδρομές: Αιφνιδιαστικές επιθέσεις.

Αντίποινα: Πράξη που γίνεται σε εκδίκηση κάποιος άλλης.

Ταλανίζω: Βασανίζω, ταλαιπωρώ.

Φρεγάτα: Είδος πολεμικού πλοίου.

Οι πηγές αφηγούνται...

1. Επιστολή κατοίκων της νήσου Ύδρας προς τους πλοιάρχους των ελληνικών πολεμικών, Ύδρα, 19 Απριλίου 1821 (απόδοση στα νέα ελληνικά)

«Εντιμότατοι κύριοι καπεταναίοι του ελληνικού στόλου, ο ξεσηκωμός του ελληνικού έθνους κατά των τυράννων του και η αποστολή του στόλου μας γίνεται με αποκλειστικό σκοπό να πλήξουμε τον κοινό εχθρό, ώσπου να αποκτήσουμε τα δίκαια και την ελευθερία μας. Όλες οι έννοιες μας πρέπει να είναι προσηλωμένες σ' αυτόν τον σκοπό, του οποίου την υλοποίηση επιθυμούμε και βέβαια θα επιτύχουμε εάν οδηγηθούμε με φρονήματα άξια ελευθέρων ανδρών».

Α. Λιγνού, *Αρχεία της κοινότητας Ύδρας 1778-1832*, Πειραιάς 1926, τ. 7, σ. 280. Η πηγή περιέχεται στη μελέτη του Απόστολου Βακαλόπουλου, *Επίλεκτες βασικές ιστορικές πηγές της ελληνικής επανάστασης*, τόμ. 1, Θεσσαλονίκη 1990, σ. 196.

2. Προκήρυξη των τριών ναυτικών νησιών Ύδρας, Σπετσών και Ψαρών

«Ευσεβείς απόγονοι ανδρειοτάτων προγόνων, κάτοικοι των νήσων και της ξηράς, όσοι μένετε ακόμη εις τον τουρκικόν ζυγόν, σηκωθείτε, πιάσετε τα όπλα διά την κοινήν ελευθερίαν· όσοι έχετε καράβια μικρά και μεγάλη αρματώσετέ τα και ενωθείτε με τον ελληνικόν στόλον... μη δειλιάσετε απόγονοι του Μιλτιάδου και Θεμιστοκλέους μη φανήτε ανάξιοι της ελευθερίας σας. Ο πόλεμος γίνεται διά την πίστιν και την πατρίδα».

Σ. Ομηρίδου, *Συνοπτική ιστορία των τριών ναυτικών νήσων Ύδρας, Σπετσών και Ψαρών*, Ναύπλιο 1831. Η πηγή περιέχεται στη μελέτη του Απόστολου Βακαλόπουλου, *Επίλεκτες βασικές ιστορικές πηγές της ελληνικής επανάστασης*, τόμ. 1, Θεσσαλονίκη 1990, σ. 198.

3. Ο Μιαούλης στο Μεσολόγγι (απόδοση στα νέα ελληνικά)

«Στις 10 του μήνα αυτού, ήλθαν ο Μιαούλης και πολλοί άλλοι αξιωματικοί και ναύτες στο Μεσολόγγι. Ο Μιαούλης παρουσιάσθηκε στη Διευθυντική Επιτροπή. Αμέσως έτρεξαν όλοι οι Στρατηγοί και Οπλαρχηγοί να τον επισκεφθούν και να συγχαρούν ο ένας τους θριάμβους του άλλου. Αφού φιλήθηκαν με τον Μιαούλη, τον Σαχτούρη και τους υπόλοιπους καπετάνιους, έβλεπες την παρέα αυτών των νικητών της θάλασσας και της στεριάς να κάθονται μεγαλοπρεπώς σαν θεοί, να αναφέρουν τις συμφορές του παρελθόντος, ο ένας να διηγείται στον άλλο νίκες σαν θαύματα».

Νικολάου Κασομούλη, *Ενθυμήματα Στρατιωτικά*, εισαγωγή-σημειώσεις Γιάννης Βλαχογιάννης, τόμ. 2, Αθήνα 1998, σσ. 106-107.

Ματιά στο παρελθόν

Γυναίκες στον Αγώνα

Στην Επανάσταση του 1821 εξίσου σημαντική υπήρξε και η συμβολή των γυναικών, οι οποίες βοήθησαν με κάθε τρόπο. Η Μαντώ Μαυρογένους διέθεσε την πατρική της περιουσία στον Αγώνα, ενώ η Σπετσιώτισσα καπετάνισσα Λασκαρίνα Μπουμπουλίνα συμμετείχε με τα καράβια της σε διάφορες πολεμικές επιχειρήσεις εναντίον των Τούρκων.

Η Μαντώ Μαυρογένους

Η Λασκαρίνα Μπουμπουλίνα

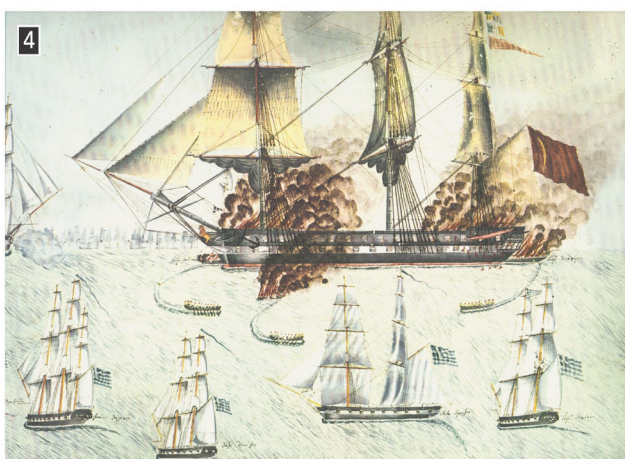
▲ Ο Δημήτριος Παπανικολής

▲ Ο Ανδρέας Μιαούλης

▲ Ο Ανδρέας Μιαούλης

◀ Γ.Κ. Μιχαήλ, Η Ναυμαχία του Γέροντα, Αθήνα, Εθνικό Ιστορικό Μουσείο

▶ Η επανάσταση στα νησιά του Αιγαίου

👉 Ερωτήματα

- Σε τι είδους επιχειρήσεις συμμετείχαν τα ελληνικά πλοία;
- Με βάση τα κείμενα των πηγών, ποια επιχειρήματα χρησιμοποιούνται προκειμένου να πειστούν οι Έλληνες να επαναστατήσουν εναντίον των Τούρκων;